

[Lysholm Christensen]

hæng er afhængig af, at vi har et funktionsdygtigt forsvar, og NATO står ikke ligefrem i høj kurs hos Socialistisk Folkeparti.

Derfor vil jeg anse det for nærmest utænkeligt, at Socialistisk Folkeparti er med i forhandlinger om et forsvarsforlig, hvis disse betingelser skal opfyldes; det vil så samtidig være et svar til hr. Fogh Rasmussen, som efterlyste et svar på Socialistisk Folkepartis engagement i forhandlingerne. Jeg tror, det bliver vanskeligt at få enderne til at nå sammen.

Der er fortsat brug for massiv bistand til ulandene. Kløften mellem rige og fattige lande er både uværdig og unødvendig, og foruden det menneskelige og humane aspekt er der også den trussel mod fred og stabilitet, som ligger latent i sociale spændinger. Den bedste hjælp består ofte i at købe ulandenes varer og produkter. Vi har lige fået et aktuelt eksempel for nylig, idet et kommende EF-direktiv vil tillade tilsætning af 5 pct. vegetabilisk olie i chokoladeprodukter. Det vil betyde et fald i den samlede efterspørgsel på kakao på op til 200.000 t om året til stor skade for producenterne i fattige afrikanske lande; en sådan udvikling vil i øvrigt være i strid med Lomé-konventionen.

Det er langt fra hvert år, at verdenssamfundet kan fryde sig over, at to politisk betændte og sprængfarlige områder har taget afgørende skridt i retning af fred og demokrati; jeg tænker på Sydafrika og Mellemøsten. Verdenssamfundet og FN har bevist, at det nytter at gribe aktivt ind for at skabe retfærdige og demokratiske forhold. Det tager ofte tid; der skal ihærdigt arbejde til gennem lang tid, men mange års tålmodigt arbejde har altså givet resultat, og også Danmark har ydet et konstruktivt bidrag til den positive udvikling i disse to områder.

Til sidst: Når Kristeligt Folkeparti gør status over det forgangne år i regeringen og over regeringssamarbejdet, må vi konkludere, at vi sammen har nået mange gode resultater. Det er vi godt tilpas med, vi har ikke problemer med at gå ud og vedkende os det. Vi har også nået væsentlige resultater, som vi kan sætte vores eget partinavn på, og det er vi også glade for.

Vi har nok været lidt besværlige af og til, sådan er vilkårene vist, når man driver en koalitionsregering, for vi skal jo alle være der og helst lidt synlige indimellem, men hovedkon-

klusionen fra vores side er, at vi har været godt tilpas med samarbejdet.

Når vi så efter vores landsmøde for nylig har meldt, at vi ønsker at stå frit i en kommende valgkamp, er det ikke udtryk for undsigelse og underkendelse af det samarbejde, vi har haft, og de fælles resultater, vi har nået. Men når vi ønsker at stå frit, er det udtryk for en partiegøistisk beslutning. Vi har vurderet, at det er bedst for os som et lille midterparti at stå i den position forud for næste folketingsvalg, og når så vælgerne har talt, kan vi så igen vurdere mulighederne for samarbejde.

Rosing (S):

Vi befinder os nu her ved midnatstide midt i den traditionelle afslutningsdebat, før Folketinget går på såkaldt sommerferie. Det bliver en spændende sommerferie. Vi ved alle, at nyvalg til Folketinget vil finde sted til efteråret eller i den tidlige vinter, og oven i det skal danskerne vælge medlemmer til Europa-Parlamentet allerede om 14 dage. Så uanset hvordan vejret kommer til at gebærde sig, bliver det en politisk varm sommer.

Grønland er som bekendt ikke medlem af De Europæiske Fællesskaber eller Den Europæiske Union, men vi er trods dette meget interesserede tilskuere til det valg, som kommer den 9. juni – interesserede, fordi vi som en del af det danske rige er helt klar over, at den danske Europapolitik også har betydning for os på kort og på lang sigt.

Nu er politiske meningsmålinger endnu ikke trængt ind i den grønlandske medieverden, men den politiske sammensætning på vores hjemmefront afspejler stadig i dag en massiv modstand mod et egentligt medlemskab. Faktisk afholder vi selv valg til Landstinget til næste forår, så min formodning om fortsat modstand vil da vise sig at være rigtig, er jeg overbevist om.

Når jeg bruger ordene »interesserede tilskuere«, hænger det naturligvis sammen med, at vi har en afgørende interesse netop i disse måneder i at få færdigforhandlet en ny fiskeriaftale med EU – en aftale, som i realiteten vil regulere Grønlands forhold til Unionen for i hvert fald de næste seks år. En aftale, som altså ind i det næste århundrede skal afspejle den gensidige respekt og afhængighed, der vitterlig eksisterer mellem EU med Danmark som medlem